

عنوان مقاله:

تاثیر اختلاف گفتمان در استنتاجات اصولی

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 53، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

محمد غفوری نژاد - دانشیار گروه شیعه شناسی دانشگاه ادیان و مذاهب و عضو گروه پژوهشی اسلام و ادیان پژوهشکده امام رضا (ع)

کاظم دلیری - دانش آموخته سطح سه حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

یکی از مشکلات معرفتی که پژوهش های اصولی کلاسیک و معاصر با آن دست به گریبان است و احیانا موجب عدم تفاهم و در نتیجه عقیم شدن برخی مباحث اصول شده، عدم التزام اصولیان به گفتمان واحد و خلط گفتمان ها در تحلیلات اصولی است. با تامل در تراث گران سنگ اصولیان شیعه مجموعا هفت فضای گفتمانی قابل شناسایی است که به ترتیب منطقی و تا حدی تاریخی عبارت اند از: گفتمان مبتنی بر تفسیر اراده تشریعی به اراده تکوینی، گفتمان عرف عام، گفتمان مبتنی بر مناسبات حاکم میان عبد و مولا، گفتمان مبتنی بر دلالت های ظریف لفظی، گفتمان کلامی، گفتمان فلسفی و در نهایت گفتمان قانونی. در این نوشتار پس از شرح و بسط اجمالی هر یک از این فضاهای گفتمانی و بیان شواهدی از سخنان اصولیان، تاثیر اختلاف گفتمان در استنتاجات اصولی در مسئله اجتماع امر و نهی نشان داده شده است. پس از آن در مقام پاسخ به این پرسش که در میان گفتمان های هفت گانه کدام یک شایستگی دارد که به گفتمان غالب در تحلیل مسائل اصولی تبدیل شود، با بیان ادله ای، گفتمان قانونی حائز این شایستگی معرفی شده است.

کلمات کلیدی:

گفتمان های اصولی، خلط گفتمان اصولی، گفتمان قانونی، سید احمد مددی موسوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1227089>

